

Уморъ с. м. смерть: Отъ наволъ Стояиъ си умрелъ—Бѣла Бояна не дойде, На уморъ пизма държала. *М.* 187.

Уморѣ *м. св.* **Уморѣвамъ** *м. дл.* 1) утомлю,—ляю: Тѣлесната работа уморява човѣкътъ. *З.* 34. Азъ съмъ старъ и болавъ; прѣгавыты коніе ми уморявать. *П.* 29. Дяволете мислиле да и уморать съ посадникътъ до толкова, щото душицата ѣ да иде въ пѣкальтъ но пѣтлиите попѣле трети пѣтъ и избавиле още една душа отъ тѣхните мѣки. *З.* 114. 2) умерщвлю,—яю: Той имаше при себе си нѣколко робы, които бѣхъ уморены за почеть на неговото погребеніе (*qu' on avait fait mourir pour honorer ses funérailles*). *Т.* 295. Ако не, чу стѣснемъ сѣрцето ти да те уморимъ. *Пс.* 12, 124. И тѣгае онъ стѣсну сѣрцето та га уморилу сѣрцето. *ѣб.* Сѣ измами лудо младо, Па си оде, взеде вода; Сѣ умори мала мома. Ка ми дойде лудо младо, Кѣде виде мала мома, Само лудо сѣ умори. *М.* 311.—**са**, утомлюсь,—ляюсь; устану,—аю: Тя отъ малка работа са уморявала. *Зк.* 108. (Самодѣви) Игрѣли и с' уморѣли. *Д.* 4, 6. Свирилъ Нено, Свирилъ, Три дни и три ношти, Игрѣла е Юда, Три дни и три ношти, Умори се Юда: Доста, Нено, доста, Доста, немой свирѣшъ. *В.* 36. Вые господине, може бы да ся уморѣхте?—Не съмъ ся уморѣлъ. *Л. Д.* 69 *р.* 141. Повечето хора фѣдѣтъ до когато ся уморѣть. *ѣб.* 74 *р.* 69.

Умотавамъ *м. дл.* опутываю: Орелътъ прѣвѣ умотава нѣкожъ птицѣ или агне съ крыліето си за да не бѣга а послѣ му забива ногыты си та го мѣчи. *Л. Д.* 69 *р.* 109.

Умразѣ *са м. св.* **Умразѣвамъ** *са м. дл.* стану, становлюсь противнымъ: Еденъ патникъ като патувалъ презъ великите пошти, 'се бобъ му турали да яде и до толкова му се умразилъ бобо, та не сакалъ и да си помисли за него. *Пс.* 13, 151. На мѣсто да имъ ся вслади науката, та имъ ся умразива. *Л. Д.* 72 *р.* 151.

Умрѣло с. с. покойникъ; трупъ: Чувашъ ли даскале: Кога отъ умрѣло, кога отъ живо, отъ крыщаніе, свадба се ще ти даваме по нящо си. *Зк.* 29. Тогази царѣтъ остава тамъ умрѣлото на магѣосницата, затѣця ся при младѣиътъ на чернитѣ островѣ. *Х.* 1, 103.

Умрѣлъ *пр.* умершій, мертвый: Ти са стори премлада умрѣла, Асѣ да викна, та да та оплача. *М.* 69. Той щомъ видѣлъ мечката, качурналъ са долу и са престорилъ на умрѣлъ (знаѣлъ, че мечката не яде умрѣло нѣщо). *Л. Д.* 76 *р.* 180.—**цѣна**, ничтожная цѣна: Котленцити максулъ отъ овцыты и досега харизвать на хората за умрѣла цѣна. *ѣб.* 1869 *р.* 178.

Умрѣнѣ *м. св.* **Умрѣнѣ** *м. св.* замрѣнѣ: Чума бѣе наше село, Кой ом'рѣне не осамне (кто доживетъ до заката солнца, тотъ не увидитъ его раз-